

Čís. 83.

Jednatel obecní obilní sběrný požívá zákonné ochrany § 153 tr. zák.

Úředník, jenž setrval ve svém úřadě, nepozbyl státním převratem zvláštní ochrany trestního zákona.

(Rozh. ze dne 2. října 1919, Kr I 242/19.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po veřejném líčení zmáteční stížnost obžalovaného Františka K. do rozsudku zemského trestního soudu v Praze pokud jím uznán byl vinným zločinem těžkého poškození na těle dle § 153 tr. z. Stížnost neupírá jednatele obecní obilní sběrný jako takovému povahu osoby chráněné § 153 tr. z., má pouze za to, že ochrany té nabyl Antonín P. v rozsudku citovanými výměry rakouského úřadu politického a že jí pozbyl převratem ze dne 28. října 1918, zvláště když — prý — nesložil, resp. neobnovil přísahy republiky československé. Pokud jde především o otázku, požíval-li Antonín P. vůbec ochrany v § 153 tr. z., již sice stížnost zmáteční nenadhazuje, jež však nesmí zůstatí nepovšimnuta, dlužno stanovisko soudem nalézacím zaujaté označiti za správné. Neboť jsa úřadem politickým ustanoven ke stálé součinnosti při výkupu obilí, prováděném politickými úřady na podkladě § 7 min. nař. ze dne 26. května 1917, č. 236 ř. z., a to dle návodu pro jednatele obecních obilních sběrů jakožto jednatel za exekutivní orgán politického okresního úřadu, by jednal jménem jeho a z jeho nařízení a vykonával jeho rozkazy jako důvěrník politického okresního úřadu ve smyslu § 11 citovaného min. nař., majícího za účel úpravu obchodu s obilím, moukou a luštěninami (nařízením úřadu pro vyživování obyvatelstva z 17. června 1918, č. 210 ř. z., jímž částečně změněno shora citované min. nař., nebylo se dotčeno ustanovení jeho v tomto případě v úvahu přicházejících), byl Antonín P. beze vší pochyby bezprostředním veřejným příkazem povolán obstarávati záležitosti vlády a byl tedy co do činnosti z tohoto příkazu plynoucí nejen úředníkem ve smyslu § 101 tr. z., nýbrž i veřejným úředníkem v obecném slova toho smyslu, a tedy ve smyslu § 153 tr. z., vzhledem k povaze služeb na něm požadovaných, trvalosti jeho ustanovení a remuneraci v »návodu« zmíněné. Proto i lehké ublížení na těle, spáchané na něm, jakož zjištěno pro případ přítomný, z důvodu vykonání tohoto jeho povolání zakládá skutkovou podstatu zločinu dle § 153 tr. z. Pokud pak jde o otázku pozbyl-li Antonín P. této své zákonem chráněné vlastnosti převratem ze dne 28. října 1918, poukázal soud nalézací k tomu, že ochrana § 153 tr. z. zůstala Antonínu P. zachována, poněvadž i po převratu setrval v tomto svém úřadě. Stanovisko to jest správné, neboť prvním zákonem Národního výboru ze dne 28. října 1918 o zřízení samostatného státu československého č. 11 sb. z. a n., který téhož dne byl veřejně vyhlášen a nabyl právní účinnosti, byla v důsledcích prohlášené zatímní další platnosti dosavadních zákonů a nařízení zachována i kontinuita veřejné správy a úřadů i úředníků k jejímu obstarávání povolaných. Otázkou složení či nesložení slibu věrnosti československé republice Antonínem P. netřeba se však zabývatí, poněvadž se zákon ze dne 7. února 1919, č. 74 sb. z. a n. nař. dle svého znění nevztahuje.